

[Finansministeren.]

steren give Dispensationsbemyndigelse kan anvendes over for saadanne opsparingspligtige, der har forpligtet sig til Præstationer af opsparingsmæssig Karakter, og der er udtrykkelig fra Folketingsudvalgets Side nævnt Livsforsikringspræmier, naar disse Præstationer virker ekstraordinært tyngende i Forhold til Indkomstens Størrelse.

Med Hensyn til Opsparingsbeløbene gik, som ærede Medlemmer vil vide, det oprindelig forelagte Forslag ud paa, at disse skulde tilbagebetales den opsparingspligtige, som havde indbetalt Beløbet, senest inden Udgangen af Aaret 1946. At de i det hele taget skulde tilbagebetales, er der ganske vist under den offentlige Debat yttret Tvivl om, eller der er i hvert Fald givet Udtryk for, at der raadede Frygt i saa Henseende blandt Publikum. En saadan Frygt er ubetinget uden Grund i Virkeligheden, hvilket jeg ogsaa har fremhævet under Lovforslagets første Behandling i Folketinget.

De Ændringer, der med Hensyn til Opsparingsbeløbenes Tilbagebetaling er vedtaget i det andet høje Ting, har derfor ikke til Hensigt at underbygge Sparernes juridiske Ret til at kræve Beløbet tilbage af Staten, thi denne juridiske Ret eksisterer, hvad enten der ydes Rente af Beløbet eller ej. Udgangspunktet for de vedtagne Ændringer er altsaa et andet; de har et dobbelt Formaal. Det ene er i Opsparerens Favør, det andet i Statens Favør. Det ene gaar ud paa, at der af Opsparingsbeløbene skal ydes en Rente uden Rentes Rente — altsaa hvad man kalder simpel Rente — paa 2 pCt. p. a. fra 1. Januar 1945 og indtil Beløbet tilbagebetales, hvad enten dette sker paa een Gang eller i Rater. Jeg antager, det bliver det sidste, idet det vel er usandsynligt, at Staten paa een Gang vil udrede saa store Beløb. Denne Renteudgift vil naturligvis repræsentere en betydelig Merudgift for Statskassen. Hvor stor den vil blive, kan ikke beregnes paa nærværende Tidspunkt, alene af den Grund, at man ikke ved, naar Tilbagebetalingen finder Sted. Den anden Ændring med Hensyn til Opsparingsbeløbene udskyder Fristen for disses Tilbagebetaling fra Udgangen af 1946, idet Bestemmelsen gaar ud paa, at Halvdelen skal være tilbagebetalt senest inden Udgangen af 1947 og den resterende Halvdel inden Udgangen af 1948. Da ingen kender den pengepolitiske Udvikling i de kommende Aar, og da man blandt de tilstedeværende Muligheder ogsaa maa regne med den, at en stor Tilbagebetaling i de

nærmest kommende Aar vil kunne virke inflatorisk fremmende, anser jeg det for en betydelig Fordel, at Tidsfristen for disse Millionbeløbs Tilbagebetaling skydes ud.

Under Folketingsforhandlingerne, saavel Forhandlingerne i Salen som Forhandlingerne i Udvalget, har Spørgsmaalet om Forholdet mellem Aktieselskabernes Beskatning og Opsparingspligt paa den ene Side og de kooperative Virksomheders Forpligtelser i saa Henseende paa den anden Side været Genstand for meget indgaaende Overvejelser. Lovforslagets Regler hvilede paa det Hovedsynspunkt, at der ikke i de gældende Bestemmelser om Aktieselskaber og kooperative Virksomheder skulde ske nogen principiel Forskydning. Det stadig stærkt diskuterede Spørgsmaal om Brugsforeningers Skattepligt og deres Ligestilling eller, om man vil, Mangel paa Ligestilling i Forhold til Aktieselskaberne, har jeg ment ikke hører hjemme ved denne Lejlighed. Det bør overvejes paa et bredere Grundlag og ikke løses ved en Lejlighedslov som den foreliggende. Hvilke Overvejelser der i saa Henseende skal foretages, og under hvilken Form, maa afgøres uafhængigt af denne Lovgivning.

De politiske Partiers Repræsentanter har i Realiteten heller ikke indtaget en herfra afvigende Stilling, men der er over for dette Lovforslags Bestemmelser fremført den Betragtning, at det oprindelige Lovforslags Regler med Hensyn til Merindkomstskat og Opsparing forøgede den paastaede Ulighed, som allerede paa Forhaand var til Stede mellem Aktieselskaberne paa den ene Side og de kooperative Virksomheder paa den anden. Herom har Menerne været delte, men Resultatet af Forhandlingerne er blevet visse Ændringer, der ikke er særlig gennemgribende, men dog har tilfredsstillet Ønsket om at inddrage nogle flere kooperative Virksomheder under Beskatningen og Opsparingspligten, idet Bestemmelsen om, at den skattepligtige Indkomst for Beskatningsaaret under Hensyn til de allerede gældende Regler for Fradrag skulde udgøre mindst 4 pCt. af den dividendeberettigede Omsætning i det til Grund for Ansættelsen liggende Regnskabsaar, er ændret til 3 pCt. Samtidig er de i Lovforslagets §§ 20, 34 og 36 indeholdte Skalaer, som var ens for Aktieselskaber, Brugsforeninger og Produktions- og Salgsforeninger, ændret noget, men saaledes, at de Procenter af Merindtægten, hvormed Skatten beregnes, stadig er ens for disse tre Grupper af Virksomheder.

Som det vil vides, var det samlede